

"מסדרונה"

1. **ילקוט שמעוני שופטים - פרק ג - רמז מא**
ויעבדו בני ישראל את כושן רשעתים. תאנה הוא בעור הוא כושן רשעתים הוא לבן הארמי. בעור שבא על בעירו, כושן רשעתים דעבד שתי רשעיות אחד בימי יעקב ואחד בימי השופטים. דבר אחר שתי רשעיו ששעבד את ישראל ושעבד על השבועה, ומה שמו לבן הארמי שמו.
2. **ספר שופטים פרק ג**
(כג) ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל.
3. **מדרש רבה בראשית פרשה צט פסקה ג**
ואהוד בא אליו והוא יושב בעליתא קרירתא ויאמר דבר סתר וגוי א"ל כן א"ל מריה דעלמא נסיב חד חרבא וניתננה בגו מעיד (שם) ויצא הפרשדונה פרתיה ויצא אהוד המסדרונה ר' יודן אמר ערפלא טורא אמר רבי ברכיה ששם ישבו מלאכי השרת מסודרין.
4. **רש"י שופטים פרק ג פסוק טו**
(טו) אטר יד ימינו - תרגם יהונתן: גבר גמיד יד ימיניה, וכל גמיד לשון ארמי הוא, דבר כוונת חולי, ריטרייט בלע"ז; לא היה שולט ביד ימינו. ובלשון עברי: אטר, אטום, כמו (תהלים סט טז): ואל תאטר עלי באר פיה, אטום ביד ימינו, שלא היה שולט בה:
5. **ספר אור חדש עמוד קיב**
אסתר צנועה היתה כלומר שיש לה מדריגה פנימית נסתרת בשביל הצניעות שבה... כי הצניעות דוקא מאבד זרע המן ודבר זה רמז הכתוב במה שאמר על עשיו יסחבום צעירי הצאן (ירמיה מט, כ) ותרגום יהונתן זוטרי דאחוי שאין עשו נופל רק ביד שבת בנימין שהוא הצעיר כי הצעיר יש לו הצניעות יותר שהרי לא יצא אל הנגלה רק באחרונה ולכך יש לו הצניעות וההסתר וכמו שיתבאר בסמוך ולכך נפל המן ביד מרדכי ואסתר שהם משבט בנימין.
6. **ספר שופטים פרק ג**
(כט) ויכּו אַתּ מוֹאָב בַּעַת הַהִיא כַּעֲשָׂרַת אֲלָפִים אִישׁ כָּל שָׁמֹן וְכָל אִישׁ חֵיל וְלֹא נִמְלַט אִישׁ.
7. **סיפורי מעשיות יג-שבע קבצנים**
ביום הששי היו גם כן שמחים. והיו מתגעגעים: איך לוקחין בכאן את אותו שהיה בלא ידיים? והנה הוא בא, ואמר הנני! הנה באתי אצלכם על החתונה. ואמר להם גם כן כנ"ל, ונשק אותם ואמר להם: אתם סבורים שאני בעל מום בידי? אין אני בעל מום כלל על ידי. רק באמת יש לי כח בידי, רק שאין אני משתמש עם הכח שבידי בזה העולם. כי אני צריך את הכח לענין אחר... ועתה אני נותן לכם זאת במתנה. ונעשה שם שמחה גדולה. וחדוה רבה מאד:
8. **ספר שופטים פרק ג**
(כז) וַיְהִי כִּבְאוֹ וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר בְּהַר אֶפְרַיִם וַיִּרְדּוּ עִמּוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַהָר וְהוּא לַפְּנִימָה:
(כח) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְדְפוּ אַחֲרַי כִּי נָתַן יְדוֹד אֶת אֲבִיבֵיכֶם אֶת מוֹאָב בְּיַדְכֶם וַיִּרְדּוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ אֶת מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב וְלֹא נָתְנוּ אִישׁ לְעֵבֶר:
9. **שמונה קבצים ב קח**
בלא החוצפא דעיקבתא דמשיחא, לא היה אפשר לבאר רזי תורה בגילוי גמור. רק על ידי התעבות ההרגשות שעל ידי החוצפא, יהיה אפשר לקבל הארות שכליות עליונות מאד, וסוף סוף שהכל ישוב לתיקון גמור.
10. **שמונה קבצים ב תט**
החוצפה שבעקבא דמשיחא באה מפני ביסוס העולם, והתפרצות האורה העומדת לבוא, ועדיין לא סגלה לה את כל אפיה. ההכרה האלהית מתפרצת כנחל מים, וכל רעיון דוחק רעיון. כמה שהתבונה עומדת על איזה מכון של השערת שיגוב, מיד שפעה רבה באה, שמגלה את הקוטן שבשיגוב הקודם. ועד שלא הספיקה ההזרחה השניה להתאזרח בנשמה, בא עוד גל אור חדש. וממהירות השטף, אין העין רואה, והחזיון מתהפך לאיזו בליטה של שלילה, עד שהכלים מיתקנים, והאורה האלהית מסתדרת ברוח ובמעשה.